

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

185/1989

Københavns kommune
mod
Indenrigsministeriet.

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 3. afdeling den 8. juni 1989.

I denne sag blev af H Ø J E S T E R E T torsdag den 14. juni 1990 afsagt følgende

D o m :

Den indankede dom er afsagt af Østre Landsret.

I pådømmelsen har deltaget elleve dommere: P. Christensen, Bangert, Funch Jensen, Weber, Munch, Kiil, Kardel, Hornslet, Riis, Hermann og Wendler Pedersen.

Appellanten har gentaget sin påstand om, at indstævntes beslutning af 24. november 1988 kendes ugyldig. Erstatningspåstanden er ikke gentaget for Højesteret, men appellanten har forbeholdt sig under en eventuel senere sag at søge en retslig afgørelse af erstatningsspørgsmålet.

Indstævnte har påstået stadfæstelse.

For Højesteret har appellanten i første række gjort gældende, at bestemmelsen i § 48, stk. 1, i lov om Københavns kommunes styrelse kun kan anvendes, hvis borger-

repræsentationen har truffet en beslutning i strid med retsregler, der er særegne for den offentlige kommunale forvaltning. I anden række har appellanten anført, at betingelserne for annulation ikke var opfyldt, fordi beslutningen ikke indebar et lovbrud endsige et klart lovbrud.

Appellanten, der i øvrigt har gentaget sin procedure for landsretten, har dog frafaldet anbringenderne om, at Indenrigsministeriets beslutning ikke er truffet efter en forsvarlig sagsbehandling eller er ugyldig, allerede fordi Borgerrepræsentationen ikke har truffet beslutning om afskedigelse, men alene om at indlede afskedigelsesprocedure.

Indstævnte har for Højesteret navnlig gjort gældende, at der ikke af de kommunale myndigheder er taget seriøse skridt med henblik på at genindsætte Max Blicher Hansen i tjeneste i brandvæsenet, og at det under disse omstændigheder ikke har været berettiget at indlede en afskedigelsessag.

Landsrettens dom af 11. marts 1988 i sagen: Max Blicher Hansen mod Københavns kommune (U.f.R. 1988 side 748) er også blevet dokumenteret for Højesteret.

Til brug for Højesteret er der tilvejebragt yderligere oplysninger.

Seks dommere - Bangert, Funch Jensen, Kiil, Kardel, Riis og Hermann - udtaler:

Beslutningen om at indlede procedure med henblik på

diskretionær afskedigelse af brandmand Max Blicher Hansen blev truffet af borgerrepræsentationen som arbejdsgiver, efter at den pågældende i over 4 år havde været fritaget for tjeneste, fordi en genindsættelse til tjeneste i brandvæsenet måtte forventes at skabe uro på brandvæsenets arbejdspladser. Beslutningen blev begrundet med, at hensynet til en forsvarlig forvaltning gjorde, at kommunen nu ikke længere kunne være forpligtet til i en uvis fremtid at aflønne den pågældende uden mulighed for at beskæftige ham.

Under disse omstændigheder finder disse dommere, at bestemmelsen i § 48, stk. 1, i loven om Københavns kommunes styrelse ikke har kunnet give indenrigsministeren som tilsynsmyndighed det fornødne klare grundlag for at sætte beslutningen ud af kraft og dermed afskære parterne i ansættelsesforholdet fra muligheden for at få prøvet, eventuelt under en retssag, om det nu påberåbte grundlag for afskedigelse af den pågældende er tilstrækkeligt, eller om afskedigelsen fortsat må anses for stridende mod loven om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold med de heraf følgende konsekvenser med hensyn til valget mellem fortsat ansættelse og erstatning. Disse dommere stemmer derfor for at tage appellantens påstand til følge.

Fire dommere - P. Christensen, Weber, Munch og Hornslet - tiltræder af de grunde, der er anført af landsretten, at den reelle begrundelse for at rejse afskedigelsessag fortsat var Blicher Hansens fagforeningsforhold, og at en afskedigelse derfor ville være i strid med § 2, stk. 1, i loven om beskyttelse mod afskedigelse på grund af

foreningsforhold.

Disse dommere finder ikke, at appellanten har godtgjort, at mulighederne for at genindsætte ham i tjeneste var udtømt, og at afskedigelse mod betaling af en godtgørelse efter lovens § 4 måtte anses som den eneste mulige og praktiske løsning. De tiltræder under disse omstændigheder, at indstævnte ved at sætte Borgerrepræsentationens beslutning af 24. november 1988 ud af kraft ikke har overskredet grænserne for sin kompetence efter styrelseslovens § 48. De stemmer derfor for at stadfæste dommen.

Dommer Wendler Pedersen udtaler:

Det er almindeligt antaget, at tilsynsmyndighedernes beføjelse til i medfør af kommunestyrelseslovens § 61, stk. 1, og lov om Københavns kommunes styrelse § 48, stk. 1, at sætte en kommunal beslutning ud af kraft er undergivet en række begrænsninger og ikke kan bruges efter et fuldstændig frit skøn. Det må ud fra hensynet til forsvarlig og økonomisk forvaltning bl.a. være udelukket at bruge annullationsbeføjelsen på en måde, der påfører en kommune åbenbart urimelige økonomiske byrder. Indenrigsministeriets annullation af 24. november 1988 medførte, at kommunen, der i en årrække ikke af hensyn til brandvæsenets effektivitet har ment og fortsat ikke mener at kunne beskæftige Max Blicher Hansen som brandmand, blev afskåret fra at afskedige ham - mod eventuelt at betale ham en passende økonomisk kompensation i overensstemmelse med de dagældende regler - og i stedet blev henvist til fortsat at have ham ansat på fuld løn uden at modtage nogen arbejdsydelse fra

ham. Under disse omstændigheder findes annullationen ud fra de ovennævnte hensyn til forsvarlig forvaltning at måtte tilsidesættes som ugyldig. Med denne begrundelse stemmer denne dommer som flertallet.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Den af indstævnte den 24. november 1988 i medfør af § 48, stk. 1, i lov om Københavns kommunes styrelse truffe beslutning om at sætte Københavns Borgerrepræsentations vedtagelse af 24. november 1988 om at indlede procedure med henblik på diskretionær afskedigelse af brandmand Max Blicher Hansen i overensstemmelse med reglerne i Tjenestemandsvedtægtens kapitel 5 ud af kraft, kendes ugyldig.

Hver part bærer sine sagsomkostninger for landsret og Højesteret.

--ooOoo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

København, den 14. juni 1990.

INGER PETERSEN
JUSTITSEKRETÆR

